

Dosarul nr. 2r-520/19

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central, judecător – V. Hudoba
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat, judecători – G. Colev, Șt. Starciuc, D. Fujenco

DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de Valerii Catranji, prin intermediul avocatului Petru Răileanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Victor Catranji către Valerii Catranji, intervenienți accesorii SRL “Bestvin”, Oleg Cebotari, Elena Ghercioglo, Maria Catranji, Ilie Dobrioglo, cu privire la încasarea prejudiciului material,

împotriva încheierii din 05 iunie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a respins cererea de repunere în termenul de declarare a apelului, fiind restituit apelul declarat de Valerii Catranji, prin intermediul avocatului Petru Răileanu, ca fiind depus în afara termenului legal,

c o n s t a t ă :

La 15 iunie 2016, Victor Catranji a depus cerere de chemare în judecată către Valerii Catranji, intervenienți accesorii SRL “Bestvin”, Oleg Cebotari, Elena Ghercioglo, Maria Catranji, Ilie Dobrioglo, cu privire la încasarea prejudiciului material.

Prin hotărârea din 11 iunie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, a fost admisă acțiunea, fiind încasată din contul lui Valerii Catranji în beneficiul lui Victor Catranji prejudiciul în sumă de 86 258 lei. S-a încasat de la Valerii Catranji în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 2587,74 lei.

Prin încheierea din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Comrat, s-a restituit apelul declarat de Valerii Catranji, prin intermediul reprezentantului în bază de procură Oleg Cebotari, ca fiind depus de către o persoană neîmputernicită.

Prin încheierea din 05 iunie 2019 a Curții de Apel Comrat, s-a respins cererea de repunere în termenul de declarare a apelului, fiind restituit apelul declarat de Valerii Catranji, prin intermediul avocatului Petru Răileanu, ca fiind depus în afara termenului legal.

La 15 iulie 2019, Valerii Catranji, prin intermediul avocatului Petru Răileanu, a declarat recurs împotriva încheierii din 05 iunie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și restituirea spre rejudecare în instanța de apel a problemei soluționată prin încheierea casată.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de apel, care urmează a fi casată, invocând faptul că nu a cunoscut despre existența hotărârii adoptate pe marginea prezentului litigiu, conținutul hotărârii i-a devenit cunoscut avocatului la 27 martie 2019, când a recepționat-o prin poștă de la prima instanță. Astfel, a solicitat instanței de apel repunerea în termen, deoarece a considerat că termenul de 30 de zile urmează a fi calculat din momentul când a luat cunoștință de hotărâre.

La 18 octombrie 2019, Valerii Catranji, prin intermediul avocatului Petru Răileanu, a depus o cerere de recurs suplimentară, prin care, prin prisma prevederilor art. 24 din Codul de procedură civilă, art. 13 și 118 din Constituția RM, a atras atenția instanței de recurs asupra faptului că încheierea contestată a fost pronunțată în limba rusă.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valerii Catranji, prin intermediul avocatului Petru Răileanu, urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea privind restituirea cererii de apel a fost pronunțată de Curtea de Apel Comrat la 05 iunie 2019, fiind expediată recurentului pentru cunoștință la 26 iunie 2019 (f.d. 113, vol. II). Dat fiind faptul că avocatul Petru Răileanu a recepționat încheierea la 02 iulie 2019 (f.d. 127, vol. II), iar cererea de recurs a fost înregistrată la 15 iulie 2019, Colegiul consideră că cererea de recurs a fost depusă în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că prin încheierea din 05 iunie 2019 a Curții de Apel Comrat, s-a respins cererea de repunere în termenul de declarare a apelului, fiind restituit apelul declarat de Valerii Catranji, prin intermediul avocatului Petru Răileanu, ca fiind depus în afara termenului legal.

Recurentul susține că nu a cunoscut despre existența hotărârii adoptate pe marginea prezentului litigiu, deoarece se află peste hotarele țării, iar conținutul

hotărârii i-a devenit cunoscut avocatului la 27 martie 2019, când a recepționat-o prin poștă de la prima instanță.

Colegiul nu poate reține argumentul recurentului Valerii Catranji, potrivit căruia nu a cunoscut despre hotărârea atacată, deoarece acesta a eliberat o procură pe numele lui Oleg Cebotari, iar ultimul, fiind împuternicit să îl reprezinte, urma să îi comunice despre actele procedurale emise de către instanță. Mai mult, Oleg Cebotari, acționând din numele lui Valerii Catranji, a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, înregistrând o cerere în acest sens la 09 iulie 2018. Însă, cererea de apel i-a fost restituită prin încheierea din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Comrat, ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită. În așa mod, recurentul-apelant și-a exercitat o dată în termen dreptul de a contesta hotărârea primei instanțe, însă urmează să își asume faptul că nu a ales calea corectă de reprezentare.

Astfel, argumentul, potrivit căruia recurentul a calculat termenul de declarare a apelului din momentul în care avocatul Petru Răileanu a luat cunoștință de hotărârea primei instanțe la 27 martie 2019, este unul lipsit de suport juridic, or, potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Mai mult, dispozițiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanție a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind că persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanța de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Reieșind din înscrisurile anexate la materialele cauzei, recurentul Valerii Catranji a cunoscut despre existența hotărârii primei instanțe, având și o tentativă de a o contesta prin intermediul reprezentantului său prin procură, toată corespondența din partea primei instanțe și a instanței de apel a fost recepționată de către recurent, iar faptul aflării sale peste hotarele țării nu a fost probat. Or, înscrisurile prezentate în scopul de a demonstra lipsa recurentului de pe teritoriul țării, nu pot fi reținute de către Colegiu din următoarele considerente. Astfel, copia certificatului nr. 615 din 28 mai 2019, eliberat de către primarul s. Chirsova – S. Sapunji (f.d. 96, vol. II), este apreciat critic de către instanța de recurs, deoarece administrația publică locală poate confirma doar absența unei persoane din teritoriu, dar nu și locul aflării acesteia. De asemenea, nu poate fi reținută nici copia certificatului din 28 mai 2019 eliberat de

Arnaut GmbH (f.d. 97-98, vol II), potrivit căruia Valerii Catranji este angajat la această întreprindere, care își are sediul la Homburg, deoarece, potrivit prevederilor legislației naționale, actele oficiale eliberate de către autoritățile și persoanele rezidente ale altor state, urmează a fi prezentate traduse și apostilate. Or, potrivit art. 1 al Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, încheiată la 05 octombrie 1961, la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 42 din 02 martie 2006, prezenta convenție se aplică actelor oficiale care au fost întocmite pe teritoriul unui stat contractant și care urmează să fie prezentate pe teritoriul unui alt stat contractant. Sunt considerate acte oficiale, în sensul prezentei convenții: a) documentele care emană de la o autoritate sau de la un funcționar al unei jurisdicții a statului, inclusiv cele care emană de la ministerul public, de la un grefier sau de la un executor judecătoresc; b) documentele administrative; c) actele notariale; d) declarațiile oficiale, cum ar fi: cele privind mențiuni de înregistrare, viza de investire cu data certă și legalizări de semnături, depuse pe un act sub semnătura privată.

Este de menționat că, legislația procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanților la proces, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Valerii Catranji, prin intermediul avocatului Petru Răileanu, împotriva încheierii din 05 iunie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a respins cererea de repunere în termenul de declarare a apelului, fiind restituit apelul declarat de Valerii Catranji,

prin intermediul avocatului Petru Răileanu, ca fiind depus în afara termenului legal, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Valerii Catranji, prin intermediul avocatului Petru Răileanu.

Se menține încheierea din 05 iunie 2019 a Curții de Apel Comrat, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Victor Catranji către Valerii Catranji, intervenienți accesorii SRL “Bestvin”, Oleg Cebotari, Elena Ghercioglo, Maria Catranji, Ilie Dobrioglo, cu privire la încasarea prejudiciului material.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Svetlana Filincova